

Tale til generalforsamlingen 2023

Tid er noget mærkeligt noget. Da forårssolen nok så kærkomment kom på besøg her i påskeferien, tænkte jeg: "Åh ja endelig." Jeg følte, det var evigheder siden, jeg sidst havde set og mærket solen. Og da jeg senere i påskeferien skulle sætte mig og skrive mit indlæg til generalforsamlingen, så tænkte jeg: "Det kan da ikke passe, at der allerede er gået et år siden sidste generalforsamling." Jeg følte jo, at jeg nærmest lige havde siddet og skrevet et indlæg. Men 1 år er gået, og der er selvfølgelig sket en masse i løbet af det skoleår.

Siden sidste generalforsamling har der bl.a. været fejring af mit 25-års-jubilæum med en smule forsinkelse pga. corona. Ud over at blive fejret på så fornem og rørende vis, så blev jeg også her ramt af den mærkelige fornemmelse af tid. For 25 år er lang tid, men det mærkelige er, at på mange måder så føles min tid her på Nr. Lyndelse Friskole ikke som lang tid. Hvor blev tiden lige af, hvor forsvandt den hen?

Og da jeg så til receptionen fik besøg af mine gamle elever, som jo for længst var blevet til voksne mennesker, så måtte jeg tænke: "Hold da fast, hvor er det længe siden, jeg havde fornøjelse af at være deres lærer."

Så tiden er gået enormt hurtigt, samtidig med, at man også kan blive overrasket over, hvor meget der kan nå at ske på kort tid. Tænk fx på at det er i min tid som lærer her på skolen, at vi sad på lærermøder og senere hen på bestyrelsesmøder og diskuterede, om det der med internettet var noget, vi overhovedet skulle forholde os til som skole. Tænk at det er sket indenfor de sidste 25 år.

Lige nu så står vi også overfor at skulle fejre skolens 150-års fødselsdag – ja vi har faktisk så småt taget fat på at fejre den allerede her lige inden påske, da hele skolen havde en emneuge, hvor klasserne bl.a. prøvede, hvordan det var at gå i skole for 150 år siden, i 1920'erne, under 2. verdenskrig og i 70' - 80'erne. En sjov og lærerig uge, og hvor det ikke var mange elever, der var misundelig over tidligere generationers skolegang.

At vi står med en skole, der i år kan fejre 150 år, er jo fantastisk. Vi er jo en af de gamle friskoler, og det som gør historien om tilblivelse af Nr. Lyndelse Friskole til lidt særligt, er den lidt sjove fortælling om, at det bl.a. var en flok ungarle, der var med til at starte den op. Så vi skylder dem jo en stor tak, fordi man dengang tog en beslutning om at starte en fri skole. Det har bestemt ikke været nemt. Det kunne kun lade sig gøre, fordi der var nogle folk, der havde en idé, et mål, og viljen til at føre det ud i livet. Man fik skabt en skole, fordi man mente, at det ikke kun var godt for børnene, at man fik en friskole, men at friskolen også skulle blive et sted, hvor ungdommen kunne samles, ligesom den kunne blive et åndeligt og folkeligt midtpunkt. Og at vi så nu stadigvæk er her efter 150 år, er jo heller ingen selvfølge. Det har jo krævet, at der hele tiden gennem skolens historie har været folk på og omkring skolen, der har villet skolen, der har brugt kræfter og energi på at lave og udvikle en skole, men også at der har været folk, der har turdet tro på det, der har tænkt stort og været fremsynet, og så har det ikke mindst krævet et stort sammenhold og et godt fællesskab.

Og det kræver det stadigvæk. Det kræver stadigvæk stort sammenhold og godt fællesskab. Og det kræver, at man har nogle fælles værdier og tanker omkring det at drive en god skole, og det kræver at man har et fælles mål.

Nu går jeg for en stund lige til noget helt andet.

Jeg har altid grinet lidt af min ældste søn, der som barn nærmest skiftede favorit-fodboldhold hver uge. På den måde gik det altid de hold, han holdt med, mega godt, og så kunne han altid være i godt humør. Hvor han havde den idé fra, ved jeg ikke rigtig. I hvert fald ikke fra mig, har jeg altid tænkt, og dog.... måske kan jeg

godt følge ham lidt.... Jeg har aldrig gået voldsomt op i Tour de France, men sidste sommer må jeg indrømme, at jeg sad en del klistret til skærmen, læste om det i nyhederne og snakkede med om det. Hvorfor?

Jeg er ikke i tvivl om, at det selvfølgelig var hele stemningen omkring løbet. Det startede med de flotte billeder af Danmark set fra oven, men det der kom til at fylde allermost for mig, og som jeg blev opslugt af, var det fællesskab, der opstod. Et fællesskab fyldt med glæde. Et fællesskab som bestod af mange forskellige mennesker - alt fra cykelentusiaster til sådan nogle som mig. Det gav glæde, det gav energi og sammenhold. Det samme, som man også oplevede, at cykelrytterne udviste undervejs, nemlig glæde og sammenhold. Energi er måske så meget sagt, de blev i hvert fald også tappet for den.

Og ja som dansker, så er det jo kæmpestort, at det ender med, at det er Vingegaard, som vinder Touren, men som han bestemt heller ikke har lagt skjul på, så er der jo et helt hold, der står bag, og som er med til, at en sejr overhoved kan blive en mulighed.

Der står et helt hold bag, at Vingegaard ender med at komme først over målstregen i det samlede løb.

Som skole har vi også nogle mål, men vi har ikke bare ét mål og én målstreg, som skal passeres, vi har rigtig mange mål:

- Der er de pædagogiske mål, som består af hele vores værdigrundlag, og de tanker vi gør os i forhold til læring og dannelse.
- Der er de økonomiske mål, som handler om at skabe en sund økonomi, som gør, at vi kan drive den skole, som vi ønsker – både hvad undervisning og fysiske rammer angår.
- Vi har mål for skolefællesskabet, for klassefællesskabet og for det enkelte barn.
- Vi har mål for trivsel blandt børn, blandt voksne og mellem børn og voksne.
- Vi har mål for, hvad det betyder at være forældre på Nr. Lyndelse Friskole.
- Vi har faglige, sociale og menneskelige mål.
- Vi har mål for, hvad en god SFO skal indeholde
- Vi har mål for, hvad vores børn skal tage med sig herfra, når de en gang forlader os.

Vi har rigtig mange mål.

Og ligesom et cykelhold er sammensat af forskellige ryttere, så er og har Nr. Lyndelse Friskole gennem tiden også været sammensat af mange forskellige mennesker. Som også vores værdigrundlag afspejler, så har vi mennesker forskellige kompetencer og forskelligt at byde ind med, og ligesom Vingegaard ikke alene mand kan køre sig til en sejr, så er det også i vores skolefællesskab, at vi skal spille sammen og gøre hinanden bedre. Og vi er afhængige af hinanden for at nå i mål.

Som sagt så er der mange mål her på skolen, og alle mål er heller ikke lige synlige for alle. Det er klart, at som ansat på Nr. Lyndelse Friskole eller som bestyrelsesmedlem på Nr. Lyndelse Friskole, så har man nok større kendskab til flere af målene, end man måske har som elev eller forældre. Derfor kan der også godt af og til opstå forundring, og der kan være brug for den gode dialog for at nå frem til en forståelse af, hvorfor vi bl.a. gør, som vi gør. De mange mål gør måske også, at man aldrig helt ved, hvornår man er nået i mål, hvilket også bliver forstærket af, at ikke alle mål er lige målbare. Jo, i forhold til nogle overordnede mål, som fx antal ansatte, antal elever, budget m.m., så kan man hurtigt se, om vi har nået målet, men ellers så kan det være svært at vide, hvornår man er i mål, for det er meget svævende. Og hvor cykelrytterne allerede på vej mod målstregen på den sidste etape begynder at skåle i champagne, så kan vi ikke på samme måde sige: "Nu er

det sidste runde, og så vi er i mål". Så ingen champagne til os som skole desværre, for vi ved jo aldrig helt, hvornår der skal en fejring til. Og dog, for det er så lige netop det, vi skal bl.a. d. 13. og d. 17. maj. Vi skal fejre de 150 år. Vi skal fejre, at der har været en skole, og så god en skole, i så mange år. Vi skal fejre, at der igennem årene er nået rigtig mange mål. Vi skal fejre, at Nr. Lyndelse Friskole har haft en stor betydning for rigtig mange mennesker – både børn, forældre og ansatte samt andre med tilknytning til skolen – der er virkelig noget at fejre.

Tour de France er verdens hårdeste cykelløb, og det er bestemt en bedrift bare det at gennemføre det, men af og til så kunne jeg godt tænke mig, at nogle af alle de store bedrifter, der sker rundt omkring på skoler og arbejdspladser og mange andre steder, også ville få den anerkendelse, som de har fortjent. Derfor skal vi huske, at når vi fejre 150 år, så fejrer vi alle dem, der har været med til at gøre Nr. Lyndelse Friskole til en rigtig god skole for mange – både grundlæggere, ansatte, børn og forældre. Og vi skal fejre værdien af sammenhold og fællesskaber, og vi må aldrig tage det for givet. Vi skal minde os selv om, hvad fællesskaber kan, om det så handler om store begivenheder, som Tour de France eller de lidt mindre, der handler om i fællesskab at skabe en god skole.

Som sagt er der noget, der skal fejres, og ligesom Nr. Lyndelse Friskole ikke var noget uden sine grundlæggere, så er Nr. Lyndelse Friskole heller ikke noget uden folk til at bringe arven videre. Så derfor så vil jeg også gerne benytte lejligheden til at takke nogle af jer, der er med til at gøre Nr. Lyndelse Friskole til det, den er i dag.

Kære forældre. Hvis jeg skal blive lidt i cykelsproget, så er I jo både med på holdet, men er også dem, der af og til står på sidelinjen. Det er dejligt at have jer med på holdet, men også dejligt, når I står og hepper, bakker op og hjælper til. Det er en vigtig del i forhold til et godt fællesskab. Og så er I jo ved nærmere eftertanke også vores sponsorer. Både hvad angår "materiale" at arbejde med – det er jo jer, der søger for, at der er nogle skønne børn og unge mennesker, som vi kan lave skole for. Så uden jeres bidrag på dette punkt var der jo ingen skole, men også rent økonomisk er I jo faktisk også vores sponsorer. Dog ikke vores hovedsponser, det må jo team UVM – dvs Undervisningsministeriet.

Blandt forældrene er der også en gruppe, der har valgt at bruge lidt ekstra af deres sparsomme fritid på skolen her - ikke mindst for at skabe nogle gode rammer for holdet, så det kan køre sikkert og godt og nå i mål. Så tak til alle jer i bestyrelsen for det store stykke arbejde, I har ydet til gavn for elever, forældre og ansatte. En særlig tak skal lyde til dig Katrine, som skolens formand, og dig Flemming, som skolens kasserer, for at træde til med kort varsel til ekstra møder, når der har været brug for det. Jeg har kaldt på jer en del gange i dette skoleår, så tak for det.

Også en tak til skolekredsen, der selvom de ikke længere har børn på skolen, har valgt stadigvæk at bakke op om skolen. Det betyder noget for os, at I fortsat vælger at støtte op og vise, at Nr. Lyndelse Friskole stadigvæk er en del af jer.

Også en stor tak til vores nye tilsynsførende, Hans Henrik. Tak for dine besøg og dine snakke med både børn og voksne her på stedet. Man kan vel kalde dig en form for dopingkontrol, hvis vi skal blive i cykelsproget. I hvert fald er du her for at se, om vi lever op til diverse love og regler. Og jeg håber også, du på dine besøg har kunnet se, at det er ren naturmedicin, vi gør brug af bl.a. i form af smil, grin, humor, ømhed, omsorg og nybagte boller.

Og så sidder, der en stor flok, som jeg også skylder en kæmpe tak, nemlig mine kolleger.

Ser vi tilbage på det sidste års tid, så har det på mange måder været et travlt år for jer ansatte. Og det har også været et år, hvor der virkelig har været brug for at hjælpe til og bakke op i fællesskabets ånd. Flere har måttet påtage sig ekstra opgaver – også ud over det som normalt ligger i jeres arbejdsbeskrivelse, og det har været fantastisk for mig at opleve, hvordan I har blik for tingene, hvordan I er på forkant og byder jer til, når I fornemmer, der er brug for det. I er gode til at finde løsninger. Et hold har brug for hinanden – ikke at vi skal være ens, ikke at vi skal udfylde de samme opgaver, men således at forstå, at vi alle yder med de kompetencer, de har. Vi kan ikke alle yde det samme på samme tid, men det at vi sætter ind på skift og hjælper hinanden, gør en kæmpe forskel. Det sidste års tid har også været et år, hvor vi har måttet sige farvel til tidligere ansatte og velkommen til nye. Det eneste fagområde, hvor der ikke har været sket ændringer indenfor det seneste år, er pedelposten. Det har selvfølgelig også stillet ekstra krav til både de nytilkomne og de erfarne, der har skullet være med til at sætte nye ind i tingene.

Så kære kolleger, dvs. sekretær, pedel, viceleder, spirepersonale og lærere. Til jer alle skal der lyde en kæmpe tak, for alt det I yder. I er et dreamteam. I klatrer over forhindringer, I kan spurte. I kan holde et stabilt tempo. I kan undvige bump på vejen, og I sørger for, at vi i fællesskab, når målstregen sammen med vores elever, og så er I en vigtig brik i denne skoles historie og i dens fremtid. Tak for det, og tak for jer.